

[Julin.]

under de nuværende kirkelige Forhold at skabe en større kirkelig Uro og jeg forstaaer ikke, at de ikke har været saa betænkelige, at de er vejet tilbage fra at arbejde saa intensivt paa Nedsættelsen af et kirkeligt Udvalg. Det var meget interessant at læse de Svar, der i Slutningen af Aaret 1927 blev givet paa det Rundspørge, som „Kristeligt Dagblad“ sendte ud til adskillige yngre Præster, der staaer midt i deres Præstevirk-somhed. Med den højtærede Formands Til-ladelse skal jeg blot citere et Par Linier. Der blev stillet følgende Spørgsmaal:

- „1) Hvorledes ser De paa Menigheds-livets Kaar i vore Dage her i Landet?
2) Hvad anser De for mest fornødent for Menigheden at gøre for at skaffe Kristen-dommen større Indgang og Kirken stær-kere Tilslutning?“

Herpaa svarede den unge Sognepræst Gun-nar Sparsø saaledes:

„Jeg anser endnu vor gamle danske Folkekirke for at være den bedste Ar-bejdsform. Lad os som trofaste Arbejdere i den søge tættere ind til Menighedens Herre og som ydmyge Tjenere takke for al den Velsignelse, der ogsaa fra den danske Menighed strømmer ud til vore Dages Mennesker, og lad os saa ved hans Aands Hjælp vente endnu større Ting.“
Og endelig udtaler han:

„Hvad Menighedslivets Kaar angaar, er det min Opfattelse, at Statsmagten gennem Regering og Rigsdag stedse i det hele og store har vist Hensyntagen til og Forstaaelse af Menighedens Forhold, saa der gennem den kirkelige Frihedslovgiv-ning er skabt gunstige Kaar for Menigheds-livets Trivsel.“

Saaledes ser altsaa en af de yngre Præster paa de Kaar, som de folkekirkelige Love byder for Tiden.

Det er, forekommer det mig, en mærke-lig Skæbnens Ironi, at den radikale Ordfører, det ærede Medlem Hr. Povlsen, der jo er en saa afgjort Modstander af det foreslaaede Udvalgs Nedsættelse, mer end noget andet og nogen anden maaske indirekte har lagt Ved til den Id, der nu slaar ud i lys Lue, ved de to Lovforslag, som det ærede Medlem har fremsat, Lovforslag, der i højeste Grad er egnede til at skabe kirkelig Uro. Jeg ved adskillige ogsaa i dette Ting, der før har været Modstandere af at nedsætte Udvalget, men som er blevet meget stærkt, vaklende i denne Modstand netop ved, hvad de bliver stillet Ansigt til Ansigt med i disse to Lovforslag.

Maa jeg slutte med at sige, at da man

nu flere Gange fra de to Partiers Side, Socialdemokratiet og de Konservative, her paa Rigsdagen saa tydeligt har givet Udtryk for Ønsket om at nedsætte et kirkeligt, Udvalg, mener jeg, at vi hellere maa tage Udvalget nu, end at der stadig skal skabes Uro ved Fremsættelsen af dette Forslag den ene Gang efter den anden. Saa har da de to Partier Ansaret for Udvalgets Nedsæt-telse. Men jeg glæder mig over den højt-ærede Ministers Udtalelse om, at han, naar endelig Udvalget skal nedsættes, ønsker det Held og Lykke til at gøre et Arbejde, der kan blive til Lykke for Kirke og Folk i den kommende Tid. Jeg tror for vist, at vi indenfor Venstre vil staa bagved vor Kirkeminister i dette Ønske om Udvalgets Arbejde i Fremtiden.

Kirkeministeren (*Braun-Rasmussen*):

Den Forhandling, der i disse Dage føres om Nedsættelsen af et kirkeligt Udvalg, har givet alle Talerne Anledning til at give en undertiden meget indgaaende Ud-vikling af deres principielle Syn paa For-holdet mellem Staten og Kirken. Det er i og for sig ikke overraskende. Enten man er Ven af Udvalgets Nedsættelse eller en Modstander deraf, maa ens Stilling til dette Lovforslag jo afhænge af ens Tilfreds-hed eller Utilfredshed med de kirkelige Forhold, hvorunder vi i Øjeblikket lever. Og saa maa man ogsaa naturnødvendigt komme til at fremsætte sit kirkepolitiske Ideal, idet man tager Stilling til dette Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg holdt et veltalende Forsvar for Frikirken. I sin Begejstring for den kom han maaske nok noget højt op, naar han vilde overbevise dette høje Tings Medlemmer om den kirke-lige Velsignelse, der vilde følge af den fuldstændige Adskillelse mellem Stat og Kirke, som han ønskede. Til Gengæld var det ærede Medlem noget streng i Bedøm-melsen af den kirkelige Tilstand, under hvilken vi for Tiden lever. Efter det ærede Medlems Mening herskede der Dødvande i den danske Folkekirke i Øjeblikket, og denne sørgelige Tilstand hang efter hans Mening sammen med den Sammenfiltring af statsligt og kirkeligt, der er en Følge af den folkekirkelige Ordning. Nu skal jeg ikke bestride, at man fra kirkeligt Hold vil være de første til at indrømme, at der er megen kirkelig Sløvhed og Lige-gyldighed i mange Kredse i vort Folk, og der er al Grund til at dele det Suk om aandelig Vækkelse, der saa ofte faar sit Udtryk, naar man indenfor Menighedens